

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Z.**, so sídlom v S., proti žalovanému **I. K.**, bývajúcemu v S., zastúpenému JUDr. M. B., advokátom v Ž., o **2.227,87 Eur** (správne 9.135,93 Eur), vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2 C 198/2003, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. decembra 2011 sp. zn. 5 Co 434/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina po tom, čo v poradí druhým rozsudkom z 23. marca 2009 č.k. 198/2003-180 žalobu žalobkyne voči žalovanému zamietol, v poradí tretím uznesením z 13. októbra 2011 č.k. 2 C 198/2003-222 rozhodol o trovách konania tak, že žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 2.224,67 Eur a osobitne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 52,61 Eur, všetko do troch dní na účet právneho zástupcu. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, a § 150 O.s.p. a tým, že žalobkyňa bola úspešná voči pôvodne žalovaným 1/, 2/, ktorí nepodali odvolanie voči rozsudku a bola neúspešná voči tomuto žalovanému (pôvodne žalovanému 3/ - pozn. dovolacieho súdu) vo výške 2.227,78 Eur. Uviedol, že o trovách konania nerozhodol podľa § 150 O.s.p. z dôvodu, že jeho aplikácia prichádza do úvahy v prípadoch, keď boli naplnené všetky predpoklady priznania náhrady trov konania, avšak musí ísť o celkom výnimočný prípad a tiež okolnosti, ktoré viedli účastníka k uplatneniu práva na súde a jeho postoj v konaní. V prejednávanej veci mal preukázané, že rodičia žalovaného spôsobenú škodu odstránili uvedením do pôvodného stavu na vlastné náklady, ktoré prevyšovali vzniknutú škodu. Žalovaný bol síce uznaný vinným z trestného činu poškodzovania cudzej

veci, ale jeho snahou a snahou jeho príbuzných bola vzniknutá škoda odstránená, čím žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody (voči tomuto žalovanému – pozn. dovolacieho súdu) vo výške 2.227,78 Eur bol bezdôvodný. O trovách konania podľa § 150 O.s.p. nerozhodol aj z dôvodu, že v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolací súd uviedol len možnosť aplikácie ustanovenia § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania, z čoho vyplýva, že nie je povinnosťou rozhodnúť podľa tohto ustanovenia.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline uznesením z 23. decembra 2011 sp. zn. 5 Co 434/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade sú dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. dané a to s poukazom na majetkové pomery žalobkyne, ale predovšetkým s poukazom na skutočnosti, na základe ktorých žalobkyňi škoda vznikla (protiprávna činnosť vtedy mladistvého žalovaného) a to napriek tomu, že bola preukázaná snaha rodičov tohto žalovaného škodu ním spôsobenú odstrániť. Priznanie náhrady trov konania žalovanému v konkrétnom prípade by bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka).

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobkyňi uloží povinnosť zaplatiť mu náhradu trov spolu vo výške 2.720,29 Eur (za konanie pred súdom prvého a druhého stupňa a pred dovolacím súdom vrátane súdneho poplatku za dovolanie), pričom prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 239 ods. 1 O.s.p. a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., tvrdiac, že aplikácia ustanovenia § 150 O.s.p. v prejednávanej veci nebola možná vzhľadom na to, žaloba bola podaná v čase keď škoda bola pôvodne žalovanými 1/ až 3/ odstránená, tým, že žalovaní 1/ a 2/ proti rozhodnutiu odvolanie nepodalí sa žalobkyňa obohatila o sumu 9.135,92 Eur a v opačnom prípade by vznikol nebezpečný precedens, že žalobkyňa môže akýmkoľvek šikanóznym konaním podávať voči komukoľvek žalobné návrhy bez právneho základu.

Žalobkyňa právo vyjadriť sa k dovolaniu nevyužila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom, skúmal

najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo rozhodnutie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolaním napadnuté uznesenie síce vykazuje znaky rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p., súčasne však ide o uznesenie o trovách konania, proti ktorému ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. prípustnosť dovolania výslovne vylučuje.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie

postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolateľ existenciu žiadnej z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. netvrdil a ani dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) Občiansky súdny poriadok považuje za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vždy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Úspešnej žalobkyni nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože jej v tomto konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2013

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková